

[Arbejdsministeren.]

løshedskasserne formidlede anvisninger. Der er altså tale om en virksomhed af meget beskedent niveau. Lovforslaget går ud på at udvide forbudet til også at omfatte privat arbejdsanvisning, der ydes uden vederlag, og endvidere vil dispensation fra det almindelige forbud forudsætte, at der er behov derfor — en forudsætning, hvis opfyldelse beror på den særlige karakter, som den pågældende arbejdsformidlingsvirksomhed har. Jeg håber, at det vil kunne være betryggende over for de færemønter, man har set i sagen. Jeg tror ikke, der er grund til at være bekymret.

Lad mig til afslutning sige, at jeg gerne så, at man kom hurtigt igennem udvalgsarbejdet. Der ligger bag denne lovgivning et dygtigt kommissionsarbejde og et dygtigt arbejde i den arbejdsgruppe, der har udformet det konkrete forslag. Problemerne har også været drøftet i folketinget i fjor og meget grundigt i folketingsudvalget. Det er komplicerede spørgsmål, det er vidtrækkende spørgsmål, men det er altså også spørgsmål, som har været gennem en gennemgribende behandling mange steder. Jeg håber, at der dermed vil være et godt udgangspunkt for, at udvalgsarbejdet og dermed behandlingen af disse lovforslag kan gå hurtigt.

Erling Dinesen: Jeg har et par enkelte bemærkninger til arbejdsministeren. Det er udmærket, at man er indstillet på ikke at ændre ved tidspunkterne for affyringen af denne tretrinsraket; men jeg vil da gerne vide lidt nærmere om, hvad regeringens stilling er, for jeg gør opmærksom på, at mens det radikale venstre sammen med SF og socialdemokratiet var enige om, at det ikke var en totrinsraket, men en tretrinsraket, og at vi skulle have en helhedsløsning af arbejdslededsreformen, så var venstre og de konservative, som nu er med i regeringen, ikke enige i dette synspunkt sidste år. Derfor må jeg gentage, hvad jeg sagde før: vi må se disse ting i sammenhæng;

vi må have sikkerhed for, at der ikke kun bliver tale om, at de to dele af denne raket bliver affyret. Vi må have sikkerhed for, at også den tredje del af raketten kommer med, sådan at vi når frem til en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Så lige en enkelt bemærkning yderligere til arbejdsministeren, som sagde, at den arbejdsledelse, vi havde i dag, ikke var et resultat af den nuværende regerings politik. Heroverfor vil jeg bare gøre den bemærkning, at jeg tror, vi havde haft betydelig flere i arbejde, hvis de nuværende regeringspartier havde stemt for den indkomst- og prispolitik, den beskæftigelsesfremmende politik, som den tidligere regering fremsatte forslag om her i folketinget i december sidste år.

Chr. Madsen: Også jeg har nogle bemærkninger til arbejdsministeren. Når han siger, at overgang til offentlig anvisning vil gøre det lettere at skaffe arbejde til den arbejdsløse, finder jeg, at det er helt forkerte forudsætninger at gå ud fra. Vil det, at vi får den offentlige arbejdsanvisning gennemført på en bestemt dato her i år, betyde, at flere folk kommer i arbejde? Vil den offentlige anvisning i sig selv kunne skaffe flere arbejdspladser? Jeg tror, der foreligger en fortalelse. Med den anvisningsform, vi har i øjeblikket, kan man udmærket finde alle de ledige arbejdspladser, der findes i landet, og hvis folk ikke kommer på disse arbejdspladser, er der alvorlige årsager dertil, som i hvert fald ikke hører ind under den nuværende arbejdslededslovgivning. Så er den væsentlige årsag, at de ikke kan få bolig, og man kan jo ikke fortænke folk i, at de nægter at rejse hen i et område, hvor de ikke kan få et sted at bo, men bliver, hvor de er.

Hermed kommer vi ind på det problem, som jeg rejste i første omgang, og som jeg vil understrege i anden omgang: der er for lidt planlægning, og der er en dårlig egnsudvikling i vort land. Bare disse to forhold skaber politisk arbejdsledelse, og når man